

اتفاق خیلی عجیبی در شهر من افتاده است.

یک داستان اجتماعی در مورد همه گیری ویروس کرونا برای کودکان

By [Dr. Shu-Chen Jenny Yen](#)
Farsi translation by Parvin Ansari

مقدمه

این کتاب برای پدر و مادرها، قیم ها و معلمان نوشته شده که چگونه مسئله همه گیری ویروس کرونا را به کودکان بین سنین 3 تا 8 سال بصورت قابل فهم توضیح دهند.

این مسئله میتواند یک دوران ترسناک برای کودکان باشد و ممکن است نفهمند که چرا باید در خانه بمانند و یا اینکه در دنیا چه میگذرد؟

یکی از بهترین روشهایی که والدین یا افراد دیگری که از کودکان نگهداری میکنند، میتوانند انجام دهند تا به بچه ها کمک کنند تا با این مسئله کنار بیایند، این است که با به اشتراک گذاشتن اطلاعات مناسب با سن آنها، از امنیت و سلامتشان مطمئن شوند، و بیاموزند که افراد زیادی در تلاش برای مبارزه با ویروس هستند.

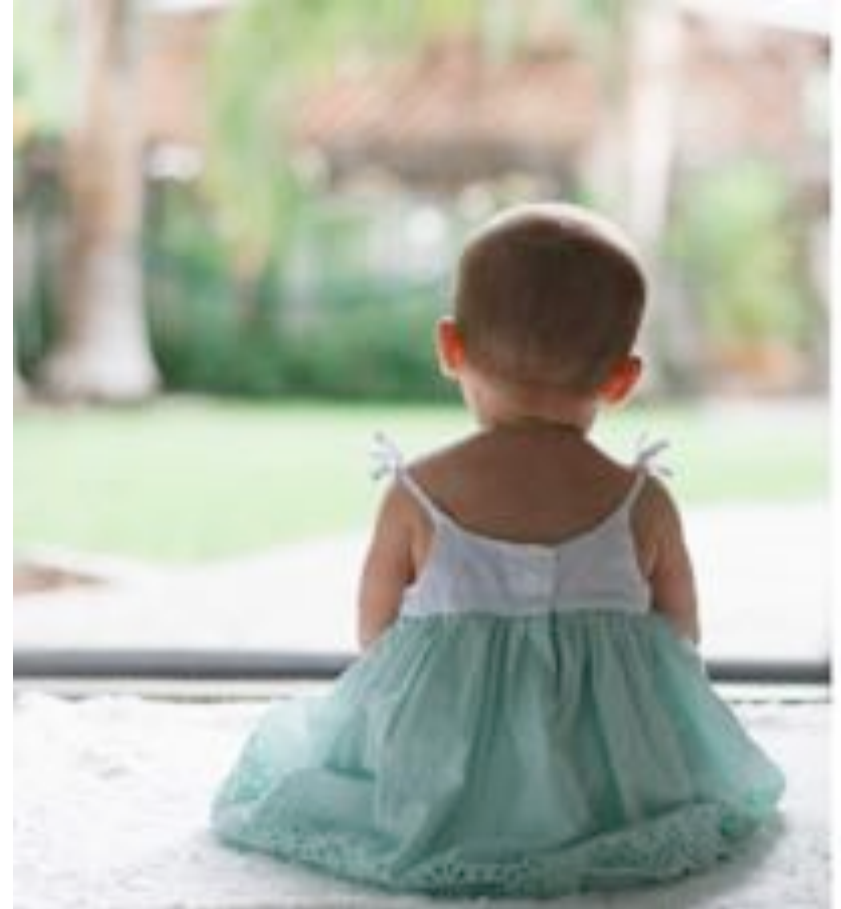
اتفاق خیلی عجیبی در شهر من افتاده
است.

من نه میتوانم به مدرسه بروم ، نه میتوانم به
پارک بروم و نه حتی میتوانم برای بازی به
خانه دوستانم بروم.

پدر و مادرم نمیتوانند سر کار بروند. مادر
بزرگ و پدر بزرگم نمیتوانند به خرید
بروند.

خیابان خالی به نظر میرسد.

نمیدانم مردم کجا هستند.

همه توی تلوزیون ماسک به
صورتشان زده اند.

دکترها و پرستارها در تلوزیون از
سر تا پا لباسهای عجیبی پوشیده
اند.

مادر، آیا شهر ما تب کرده؟

آیا شهر ما مریض شده؟

چرا همه غمگین به نظر میرسند؟

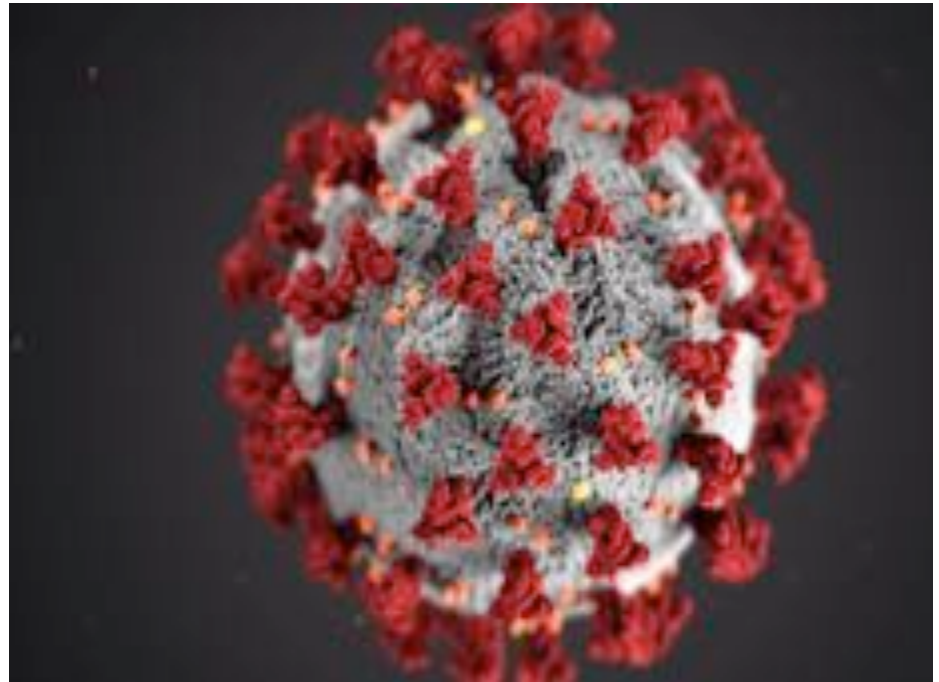
چرا مردم عصبانی و ناراحت هستند؟

چرا من دیگر چهره های خندان
نمیبینم؟

بله فرزندم، شهر ما مریض است.
یک ویروس جدید که اسمش کوید-
نوزده است و انسانها را مریض میکند،
خیلی سریع بین مردم دنیا پخش شده
است.

متاسفانه، شهر ما هم این ویروس را
گرفته است.

مادر، چرا مردم نمیتوانند نزد
دکتر بروند و آمپول بزنند و یا
دارو بگیرند؟

عزیزم، خیلی از مردم در حال حاضر این بیماری را گرفته اند.

همه دکترها و پرستارها روز و شب مشغول کار هستند ولی هنوز نتوانسته اند به تمام کسانی که به کمک احتیاج دارند، کمک کنند.

دانشمندان سعی میکنند تا واکسنی بسازند که این ویروس را از بین ببرد ولی این کار طول میکشد.

مادر، آیا من هم مریض خواهم شد؟

البته امکان دارد که هر کسی مریض
شود.

ولی من روشی بلد هستم که تو را از
این بیماری مصون نگه دارم.

"چه جالب، آن چه راهی است؟ به من
بگو مادر، به من بگو..."

ما کاری انجام می‌دهیم که اسمش "فاصله
گیری اجتماعی" است.

معنی این جمله چیست؟

درست مثل زمانی است که تو مریض هستی و
باید در خانه بمانی و به مدرسه نروی.

ما در خانه می‌مانیم که ویروس به ما منتقل
نشود.

فعلاً، افراد دیگر را هم نمی‌بینیم که اگر
ویروس در بدن ما باشد، آنرا به دیگران منتقل
نکنیم.

اگر لازم باشد که از خانه خارج شویم ، از کسانی که به نظر میرسد مریض هستند فاصله می گیریم. اگر به چیزی دست زدیم، به چشم و دهان و صورت خود دست نمیزنیم.

به خانه که آمدیم، دستهایمان را با آب گرم و صابون بیشتر از بیست ثانیه می شوریم تا ویروس کاملاً از دست هایمان پاک شود.

چه جالب، من حتما این کار را خواهم کرد. آیا شستن دست کافی است؟

عزیزم، نگران نباش. اگر همه ما از هم فاصله بگیریم، ویروس از شخصی به شخص دیگر منتقل نخواهد شد.

همچنین، مامان و بابا و پدربزرگ و مادربزرگ تمام سعی خود را خواهیم کرد تا از تو مواظبت کنیم که این ویروس به تو سرایت نکند.

بعلاوه، میدونی چیه؟

دانشمندان همچنین متوجه شده اند
که قدرت دفاعی بدن کودکان برای
دفاع درمقابل این ویروس جدید خیلی
قویتر از بزرگسالان است.

چه جالب، پس من میتوانم ویروس را
شکست بدهم! بله!

ولی وقتی صحبت از فاصله گیری
اجتماعی میکنیم، آیا به این معنی
است که من نمیتوانم با دوستانم بازی
کنم؟

بله، می توانی!

می توانی به آنها تلفن بزنی، پیغام
بفرستی، ایمیل بزنی، و یا بصورت
تصویری صحبت کنی.

میتوانید با هم ویدیو و یا فیلمی را روی
کامپیوتر تماشا کنید.

مادر، چه مدت باید صبر کنم
تا دوباره بتوانم با دوستانم بازی
کنم؟

این ویروس کی از بین خواهد
رفت؟

آیا افراد زیادی بخاطر این ویروس
خواهند مرد؟

عزیزم، من اصلاً نمی دانم.

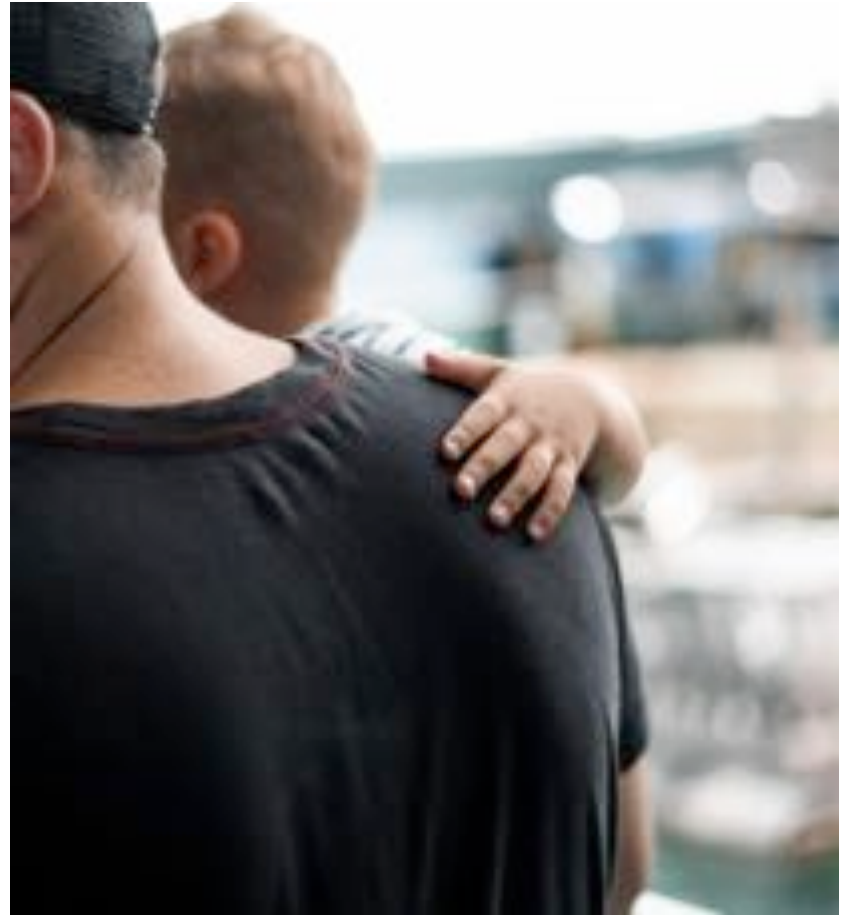
ولی همه دکترها و پرستاران
سخت تلاش می کنند.

آنها نمی خواهند هیچ بیماری را
از دست بدهند.

بعضی از دکترها برای چند روز
به خانه خود نرفته اند و نتوانسته
اند فرزندان خود را ببینند.

آیا بچه های دکترها غمگین هستند
که نمیتوانند پدر و مادر خود را ببینند؟

بله، حتما خیلی غمگین هستند چون
نمیتوانند مثل شما هر روز پدر و مادر
خود را ببینند.

ولی همچین به داشتن پدر و مادری که
می توانند با این ویروس بجنگند و جان
انسانها را نجات دهند، افتخار می
کنند.

چه جالب، آنها انسانهای بزرگی هستند.

آنها قهرمانان من هستند!

قهرمانان زیادی هستند که برای مبارزه با این ویروس کمک می کنند.

دانشمندان سخت تلاش میکنند تا واکسن این ویروس را تهیه کنند.

مردان و زنان بسیاری هستند که برای افرادی که نمی توانند بیرون بروند تا غذا تهیه کنند، غذا میبرند.

روزنامه نگاران اطلاعات خوبی را در
تلویزیون و روزنامه ها و اینترنت با ما به
اشتراک میگذارند.

افراد زیادی سخت در تلاش هستند تا
همه مردم را از این ویروس دور نگه
دارند.

-چه جالب، چقدر مردم خوب
هستند!

مامان و بابا پول اهدا خواهند
کرد تا ماسک و دستکش و
لباس پزشکی و چیزهای
دیگر خریداری شود تا دکتر
ها و پرستاران زمانی که به
بیماران کمک میکنند،
بتوانند از خودشان محافظت
کنند و از این ویروس در امان
بمانند.

من چطور میتوانم کمک کنم؟

خودت چی فکر میکنی؟

میتوانم نقاشی بکشم و به کسانی که
کمک می کنند نامه بنویسم.

میتوانم اسباب بازیها و کتاب داستانهای
خودم را با کودکان نیازمند سهیم شوم.

چه فکر خوبی! فرزندم، این لطف تو را
میرساند!

بیا تا به بچه هایی که به کمک
نیاز دارند کمک کنیم.

این نبردی است که در آن همه مردم
دنیا با هم با این مشکل مبارزه می
کنند.

"بهترین راه مبارزه با این ویروس همه
گیر این است که خود را سالم
نگهداریم و این ویروس را به دیگران
منتقل نکنیم!"

بسیار خوب، من دستم را خواهم
شست، در خانه خواهم ماند و کارهایم
را از طریق اینترنت انجام خواهم داد.

با ماندن در خانه سالم می مانیم، و
لازم نیست که به بیمارستان برویم، در
نتیجه دکترها و پرستاران می توانند از
افرادی که بیمار هستند به خوبی
مواظبت کنند.

باید همگی با هم کمک کنیم تا با
رعایت طرح " فاصله گیری اجتماعی "
با این ویروس مبارزه کنیم!

"بسیار خوب مامان، در تماس
ویدیویی (فیس تایم) میبینمت!"

یادداشتی برای والدین

•
از زمان شیوع ویروس کوید نوزده، ممکن است که کودکان دور دنیا به خاطر ویروس کرونا نوعی از ضربه روحی را تجربه کنند و یا در رسانه ها با تصاویر ترسناکی درمورد این ویروس مواجه شوند.

برای کودکان درک این مسئله که چرا باید از دیگران فاصله بگیرند و چرا دیگر نمی توانند با دوستانشان بازی کنند، بسیار مشکل است.

این کتاب به دنبال این است که

الف (کودکان را از سلامتیشان مطمئن کند،

ب) توجه کودکان را به سمتی هدایت کند تا به چیزهای مثبت فکر کنند، و متوجه شوند که همه برای سلامتی آنها در تلاشند،

ج (کودکان را برای کمک به اقدامات توانمند سازد و مشارکت دهد،

د) اهمیت فاصله گیری اجتماعی را درک کنند.

یادداشتی برای والدین

هنگامیکه مسئله ترسناکی بوجود می آید، کودکان نیاز دارند که عزیزانشان آنها را از سلامتیشان مطمئن کنند.

نیاز است که والدین علاقه و محبت بیشتری در این دوران سخت به کودکان خود نشان دهند.

می خواهیم به کودکان کمک کنیم تا همزمان با رعایت فاصله گیری اجتماعی، با استفاده از رسانه ها با دوستان خود در ارتباط باشند.

همچنین، می خواهیم کودکان را توانمند سازیم تا به بسیاری از قهرمانان نگاه کنند و در مبارزه با این ویروس همه گیر دخیل باشند.

در آخر اینکه، "مراقبت خوب از خود و انتشار ندادن ویروس" اعمالی قهرمانانه هستند.

Note about the author

Dr. Shu-Chen “Jenny” Yen is an associate professor in the Department of Child and Adolescent Studies, California State University, Fullerton. She created and shared her first social story with the public for the 9/11 terrorist attacks by the al-Qaeda on the United States on September 11, 2001. To date, she has created several social stories for young victims who were impacted by typhoons, earthquakes, hurricanes in Taiwan, China, the Philippines, Puerto Rico, and the USA. With trauma-informed care practice in mind, she hopes this social story can help children living in the impacted areas find love and courage. She was the 2018 P.E.A.C.E Award recipient from the Peace Educators Allied for Children Everywhere (P.E.A.C.E.) She is nominated by the Educators for Peaceful Classrooms and Communities (EPCC) for the 2020 Honor an Early Childhood Educator Award, California Association for the Education of Young Children (CAAEYC).

Acknowledgement

I would like to thank the following people for providing feedback on the story: Dr. Kathy Thornburg, Dr. Sandy Baba, Dr. Feiyan Chen, Dr. Cary Larson-McKay, Tom Pfaff, and Tina Pfaff. I also would like to thank the kids who helped test the story: Austen Liu, Allison Yu, Caitlyn Yu, Calvin Pfaff, Simon Pfaff, and Luke Pfaff. A huge thank you to my daughter, Angela Lee, for her careful edit of the story; my son, Eric Lee, for his detailed proof-reading; and my husband, Michael Lee, for starving so I could finish this story. Lastly, I would like to thank unsplash.com for all images used.

NAEYC Asian Interest Forum would like to give our heartfelt thanks to Dr. Sandy Baba's family for their support in translating this book into Japanese.

NAEYC Asian Interest Forum would like to give our heartfelt thanks to Soodie Ansari, her mother, Parvin Ansari and her cousin, Nazanin Piroozan for their support in translating this book into Farsi.

Copyright ©2020 by Shu-Chen Yen. All rights reserved. This book or any portion may not be reproduced, relabeled, or used in any commercial manner whatsoever without the express written permission of the author. Permission is not required for personal or professional use (e.g., classroom setting). For more information, please contact Shu-Chen Yen at syen@fullerton.edu.